

Kemâlât

– kemalat · 18 Ekim 2013

Söyleşimizin bugünkü konusu, ifrat ve tefrit aşırılıktan uzak, ne fazla ne de az, kararınca, kıvamında anlamlarını içerisinde barındıran bir sözcük, Kemâlât olacaktır. Dilerseniz öncelikle, kemâlâta giden süreçteki kelimelerin sözlük karşılıklarına ve bizlerdeki çağrışımlarına bir göz atalım. Buyurun;

Mustafa: Pak. Pirüpak. Billür gibi. Berrak. Steril. Çiçek gibi. Suçsuz. Titiz. İntizamlı. Arı. Beyaz. Düzenli. Safi. Katıksız. Masum. Sade. Ak pak. Münezzeh. Som. Öz. Özet. Çıplak. Temiz. Has. Sek. Hilesiz. Halis. Salt. Saf. Nezih. İçten. Gönülden. Samimiyetle. İçtenlikle. Candan yürekten. Derinden. Açıkça. Yalnız. Samimî. Tabîi. Toksözlü. Cancığer. Kardeşçe. Dostça. Dürüst.

Mustaff: Saf ve sıra halinde dizilmiş olan. Saf saf, dizi dizi. Camiide cemaatin namaz kılarken saf tutması. Askeri birliklerin saf saf dizilmesi.

Âdem: Yokluk. Olmama. Bulunmama. Fakir. İlk insan ve ilk peygamber. İnsan. Adam. Boyun eğen. İtaat eden. Söz dinleyen. Saf. Temiz. Bir işi gönüllü yapan. İçten. Samimi. Olgun. Mayalanmış. Demlenmiş. Kıvamına gelmiş. Ad, ün, nam sahibi. İtibar edilen, değer verilen, sayılan, saydı duyulan. Değerli. Mühim.

Dem: Kan. Nefes. İçki. İçecek. Bol. Bade. Plâzma. Zaman. Esna. An. Yaş. Şimdi. Gözyaşı. Yüksek. Körük. Damla. Ağlama. Tav, kıvam.

Heva: Hava. İstek. Nefis. Arzu. Sevgi. Hoşlanma. İki şey arasındaki uzaklık. Yer ile gök arası. Yukarıdan aşağıya inmek.

Hava: Dünyayı çevreleyen atmosfer, hava. Hafif yel. Yerle gök arası. Bir binanın üzerine kat çıkma hakkı. Boş. Tenha. Sahipsiz. Açık. Açık alan. Gamsız, kasavetsiz. Evlenmemiş erkek. Esen, rüzgar. Hava cıva. Şimdiki zamana ait olan. Havaküre. Ambiyans. Çevre. Ezgi. Nota. Cıngıl. Tema. Güzelleme. Gök. Sonsuzluk. Gökyüzü. Felekiyat. Mekân. Sema. Gökküresi. Yeröte. Feza. Felek. Eviç. Asuman. Gökkuşağı. Gökcismi. Gökçe. Uzay. Ortam. Muhit. Şart. Koşul. Şerait. Evren. Deyiş. Tarz. Biçem. İklim. Abuhava. Klima. Esinti. Meltem. Dünya. Ses. Durum. İmkân. Tutum. Fırtına.

Havva: Havaya ait. Havai. Hz. Âdem (a.s.)'in zevcesi. İnsanlığın annesi. Yaratılmış olan ilk kadın.

Kemâl-Kemâlât: Olgunluk. Erinlik. Kusursuzluk. Erişkinlik. Yetkinlik. Mükemmeliyet. Kâhillik. Mükemmellik. Rüşt. Ergin. Bulûğ. Çelebi. Bilge. Olmuş. Tecrübeli. Bilgin. Ergi. Müttekâmil. Gelişkin. Yetişkin. Yetkin. Göynük. Yıllanmış. Baliğ. Noksansız. Tam. İhlâs ile yapılan güzel iş. Ulu. Azametli. Âli Ulvî. Koca. Büyük. Kutsal. Muhteşem. Sayın. Yüksek. Ululuk. Kıvamını almış. Demlenmiş. Mayalanmış.

Tavlanmış. Âdem. Bilgi ve ahlâk bakımından mükemmel olma hali.

"Kem al ki Kemâl olasın". Şaban isimli bir arkadaşım söylemişti benim için. Çok haklıymış. Ham iken pişmek gerekmiş meğerse. Kızgın güneşin altında. Cehennemi ateşte, fırında. Kaynar kazanın içinde. Sıkıntılar ile çileler ile. Sabırla. Demlenip, kıvama gelmek gerekirmiş. Aksilikten arınıp, tıpkı olmak. Acımamak, acıtmamak için. Adam gibi adam, 'herif' olmak gerekirmiş, velhâsıl.

Kemâlâtta elzendir nazar. Olmazsa olmazdır. Çatlar insan, açılır tüm kilitler, kapılar. Saçılır sırlar, en derin definlerden. Yeşerir nebatat acı ile gönlünden akan dem ile. Boşalır her ne varsa, kirden, pastan, hicrandan yana. Gübre nasıl gıda ise güle, nazar da aştır, ilaçtır kemâl olmayı arzulayana. Sen yine de hoş nazar et, üzme artık şu fakiri.

Bakış, nazar, göz teması olmadan, âşık maşukta kaybolmadan kemâlât olur mu? Olmaz. Uzaktan uzağa sevgi olur, hayranlık olur, beğeni, önemseme, değer verme olur ancak, âşk olmaz. Aşkın olmadığı yerde kemâl olmaz. Daha açık örnekleyeyim; meyve ve sebzenin yetişebilmesi için güneş ışığı ve de ısı gereklidir. Sera ürünü olmak istiyor isen onu bilemem. Ancak, göğsünü gere gere 'ben' demek istiyorsan yanacaksın nazar ile. Eritecek işte o bakışlar her ne var ise gönlünde katılıktan, kötülükten, kabalıktan, hoyratlıktan yana. Dikenlerinden arınmış bir gül olacaksın adeta. Neşe ve güven verecek gülüşün, defedecek kahkahan gamı, tasayı hem solunda, hem de sağında. İşte o zaman can olacaksın yeniden can olmak için can atanlara.

Haydi, uğurlar ola.

----- 36 - Yasin suresi 26. ayet (Genel: 36 - İniş: 41 - Alfabetik: 108) -----

36.26 - Ali Bulaç Meali :

Ona: "Cennete gir" denildi. O da: "Keşke benim kavmim de bir bilseydi" dedi.

36.26 - Yaşar Nuri Öztürk Meali :

Gir cennete! Denildi. Dedi: "Kavmim bir bilebilseydi?"

----- 36 - Yasin suresi 27. ayet (Genel: 36 - İniş: 41 - Alfabetik: 108) -----

36.27 - Ali Bulaç Meali :

Rabbimin beni bağışladığını ve ağırlananlardan kıldığını.

36.27 - Yaşar Nuri Öztürk Meali :

Ki Rabbim beni affetti; beni, ikram edilenlerden kıldı."

Şair Yazar Kemâl ALKAN

KAYNAKÇA

- 1- Osmanlıca Türkçe Lügat – Mevlüt KARACA 'Hisar YAYINEVİ'
- 2- Türkçe Sözlük- Türk Dil Kurumu YAYINLARI
- 3- Kanar Arapça Türkçe Sözlük – Prof. Dr. Mehmet KANAR 'SaY'
- 4- Öz Türkçe Sözlük – Ali PÜSKÜLLÜOĞLU 'ABC'
- 5- Microsoft Word Sözlüğü